

Viðmerking:

Vælsignaðu javnaðarfólk!

Á landsfundi um vikuskifti kann Javnaðarflokkurin velja á taka síni egnu stevnumið í álvára, og stuðla royndunum at fáa ein góðan felagsskap millum Føroyar og Danmark, ella at seta seguttan fyri alla ávirkan á størsta politiska mál í Føroya søgu. Velur hann at standauttanfyri, skaðar hann fyrst og fremst seg sjálvan.

Kæru javnaðarkvinnur- og menn! Eg siggi í bløðunum, at tit skulu hava landsfund um vikuskiftið, har stóða skal takast til sjálvstýrismálið, sum skilst.

Fari tí í hesum sambandi virðiliga at venda mær til tykkara við nøkrum fáum orðum.

Tit hava leingi ført fram, at vit skulu hava sjálvstýri. Heimastýrislógin dugur ikki, hava tit sagt í nógv ár. Og tit hava lagt fram nøkur stevnumið um, hvat gerast skal. Høvudsstevnumiðini eru hesi:

- Vit skulu gera ein nýggjan felagsskap millum Føroyar og Danmark.
- Í felagsskapinum skulu londini vera sjálvstøðug og javnsett.
- Føroya Løgting skal vera hægsti myndugleiki í Føroyum.
- Føroyingar og danir skulu hava full rættindi hvør hjá øðrum.
- Vit skulu hava egna rættarskipan.
- Blokkurin skal minkast burtur á varligan hátt, soleiðis at vit kunnu byggja upp ein sjálvstøðugan búskap.

Nú er komið fram, at landsstýrið hevur tikið tykkum upp á orðið. Øll tykkara høvudsendamál eru vorðin til politikk landsstýrisins. Tá farið verður til Danmarkar at samráðast, eru tað í stóran mun tykkara sjónarmið, sum samgongumenn hava við í skjáttuni.

Eitt sjálvstøðugt land: Tað einasta av tykkara ynskjum sum ikki er við, er,

at vit skulu verða verandi undir donskum yvirvaldi. Men hesum ynski ber ikki til at eftirlíka, tí tit siga eisini, at Føroyar skulu vera eitt “sjálvstøðugt land”.

Og fortreytin fyri vit kunnu vera eitt sjálvstøðugt land er sjálvsagt, at vit eru eitt sjálvstøðugt land. Og eitt sjálvstøðugt land verða Føroyar ikki, so leingi tyr eru undir donskum yvirvaldi.

Eg vóni at tit standa við tykkara ynski um at Føroyar skulu vera eitt sjálvstøðugt land. Gera tit tað, ásanna tit at evsta vald liggur í Føroyum og ikki í Keypmannahavn. Sostatt mugu tit sleppa ynskinum um, at yvirvaldið yvir oyggjunum skal liggja í Keypmannahavn.

Semjan er breið, eisiniuttan tykkum: Um tit vraka tykkara egnu stevnumið og ganga ímóti ætlanini, hava vit tríggar partar í hesum spurningi á tingi. Í einum eru seks ting-

menn (tinglimir), í einum eru sjei - og í einum eru nítjan!

7. Teir seks eru sambandsmenninir. Teir vilja ikki hava nakra veruliga broyting.

8. Teir sjei eru javnaðarmenninir. Teir hava somu stevnumið sum samgongan. Hvørja stóðu teir taka um teir endaliga vraka hesi

stevnumið, veit eingin. - Men at stovna eitt “sjálvstøðugt land” undir teirri donsku grundlógini, ber ið hvussu er ikki til.

9. Í tí trýðja partinum eru 19 menn úr fyra flokkum. Teirra ætlan er fyrireikað í skjótt tvey ár, og er tað nágreiniligasta og best undirbygdá uppskot um ríkisrættarligar broytingar, sum nakrantið er gjørt í Føroyum. Tað er søguligt. Og at 19 av 32 tingmonnum semjast um at gera broytingar á økinum, er ikki minni søguligt.

Tit mugu ikki halda at ætlanin (les: stevnumið Javnaðarfloksins) verður slept, fyri tað um tit ikki stuðla. Eingin vrakar sína egnu og væl tilrættisløgdu ætlan. Og so slett ikki tá hon er einasta veruliga alternativ.

Vælsignaðir stuðlið!

Men um tit velja ikki at stuðla kann tað sjálvsagt hava við sær, at okkara samráðingarmenn standa veikari. Kanska fáa teir tí eisini eina verri avtalu, enn teir kundu fingið. Um tað hendir, rakar tað all føroya fólk. Tí vildi tað undrað meg, um

tit ikki vilja landi og fólkí tað besta.

Eg vóni ikki at tit fara at svíkja tykkara egnu stevnumið. Tað fer við vissu at raka tykkum sjálvar.

Tí hvat skulu tit so gera? Standa einsamallir? Ella kasta saman við Sambandsflokkinum?

Hvørki av hesum kann føra til nakað úrslit. Tit fara at standa í einum politiskum tómrúmi. Og tað verður trupult at taka ein flokk fyri fult, sum gongur frá sínum egnu stevnumiðjum.

Stuðla tit, kunnu tit hinvegin vera við til at tryggja okkum øllum ein góðan felagsskap millum Føroyar og Danmark, har londini samstarva sum javnbjóðis partar.

Stuðla tit ikki, kunnu tit bara gera tykkum sjálvum og landinum skaða.

Tí verður mín inniliga áheitan at tykkum um at stuðla samráðingunum! Eingin er verri farin, um tað eydnaast samráðingarmonnum at fáa ein góðan felagsskap millum Føroyar og Danmark.

Jóannes Dalsgarð

staðin fyri veikleikar og avmarkingar”.

”*Vit kunnu grunda okkara politikk á teir fyrimunir, vit hava sum ein fámént tíð. Á okkara sterku felagskenslu. Á okkara sterka mentanarlíga sameika. Á at vit eru so fá, at øll telja við (!). Á at vit hava størri møguleika enn onnur at skapa eina samanhangandi og burðardygga politiska og búskaparlíga eind*”.

Álvaratos! — Hvørjum av øllum hesum kunnu vit liva av í framtíðini?

Danskir politikarar sum skurkar

Undir millumyrvirskriftini “Avoldað nationalisma má ikki steðga gongdini”, verður víst á, at alheimsgerðin av búskapi og samskifti gevur øllum smárikjum einastandandi møguleikar, fyri at gerast ein virkin partur av heimssamfelagnum. Treytin fyri hesum sigur Hogni Hoydal tó vera, at londini eru fullveldi.

Men hetta krevur vælild frá (í okkara føri) Danmark. Og so verður víst á, hvussu fyrimyndarlig lond sum Spania, Frakland, Italia og Bretland hava verið á hesum øki, meðan danskir politikarar hava sett seg ímóti føroysku fullveldisætlanini.

Eg gangi út frá, at greinin er skrivað, áðrenn Bretland ógyldaði Norðuríriska sjálvstýrið, og greinskrivarin hevur neyvnan heldur hugsað um Baskaralandið, tá hann skrivaði um ta sponsku fyrmyndina.

Men endamálið er greitt.

Viðmerking:

Ikki tí tað er loyniligt, men tí tað ikki er Javnaðarflokksins politikkur

Niðanfyrirstandandi tekstur er at finna á heimasíðu landsstýrisins.

(**sitat byrjað**)

Í sambandi við at samráðingarnar standa fyri durum, hevur landsstýrið sent **øllum donskum politikarum** - bæði fólkatingslimum og ráðharrum - eitt eintak av Hvítubók umframtað eitt bræv, har greitt verður frá fullveldisætlanini.

(sitat endað)

byrt úr brævið - sitat brot)

Det er landsstyrets opfattelse, at mulighederne for at opbygge en selvstændig økonomi bliver væsentligt bedre, hvis Færøerne får suverenitet. Suvereniteten vil give adgang til internationalt samarbejde på regeringsniveau, og dermed til udnyttelse af de muligheder, der ligger i globaliseringen af økonomien.

Bloktiskuddet er dog i dag en så stor del af den færøske økonomi, at den ikke kan falde bort fra dag til anden. Det, vi lægger op til, er derfor at Danmark og Færøerne indgår en aftale om en overgangsordning, hvor tilskuddet gradvis nedtrappes. Uden en sådan ordning vil udsigterne til økonomisk krise være så truende, at den politiske proces næppe kan gennemføres. Den er således selve forudsætningen for processen.

Erfaringerne viser, at tilskuddet er en spiral. **Hvis det ikke aftrappes, vil det vokse.** Det er derfor **også i Danmarks klare interesse**, at vi sammen finder en holdbar vej ud af afhængighedsforholdet. Valget står mellem en lempelig overgangsordning eller fortsatte — og voksende — danske overførsler til opretholdelse af et system, hvor der ikke er sammenhæng mellem magt og ansvar.

Også i forsvarspolitisk sammenhæng er det yderst utilfredsstillende for den færøske nation, at den hverken har indflydelse på eller ret til at blive informeret om den militære aktivitet, der er på og omkring øerne. Det har man ikke, så længe suvereniteten over Færøerne ligger i Danmark. Landet er i militærstrategisk sammenhæng rent dansk område. Dette har adskillige gange medført konflikter mellem Færøerne og Danmark, og vil også gøre det i fremtiden, hvis ikke den færøske nation får bestemmelsesretten over sit land også på dette område.

Dette er nogle af hovedgrundene til, at Landsstyret — med Lagtingets flertal bag sig — har sat sig som mål, at den færøske nation skal have suvereniteten over sit eget land, og at der skal indgås en traktat om et fællesskab mellem Færøerne og Danmark, der fastsætter, at der er tale om to formelt ligestillede parter.

eller fortsatte — og voksende — danske overførsler til opretholdelse af et system, hvor der ikke er sammenhæng mellem magt og ansvar.

Også i forsvarspolitisk sammenhæng er det yderst utilfredsstillende for den færøske nation, at den hverken har indflydelse på eller ret til at blive informeret om den militære aktivitet, der er på og omkring øerne. Det har man ikke, så længe suvereniteten over Færøerne ligger i Danmark. Landet er i militærstrategisk sammenhæng rent dansk område. Dette har adskillige gange medført konflikter mellem Færøerne og Danmark, og vil også gøre det i fremtiden, hvis ikke den færøske nation får bestemmelsesretten over sit land også på dette område.

Dette er nogle af hovedgrundene til, at Landsstyret — med Lagtingets flertal bag sig — har sat sig som mål, at den færøske nation skal have suvereniteten over sit eget land, og at der skal indgås en traktat om et fællesskab mellem Færøerne og Danmark, der fastsætter, at der er tale om to formelt ligestillede parter.

Det er meget vigtigt, at hvert eneste skridt i suverenitetsprocessen er grundigt gennemtænkt, og at vi kender konsekvenserne så godt, som det er muligt. Dette er grunden til, at forberedelsesfasen har taget næsten to år.

Men det er også vigtigt, at man i Danmark forstår, hvorfor vi mener, det er nødvendigt at foretage disse ændringer i vores forhold.

Det er vigtigt, at man i Danmark forstår, at færøsk suverenitet ikke betyder at Færøerne bliver løsrivet fra Danmark, men at hensigten tværtimod er at skabe rammer for et nyt og bedre samarbejde mellem landene. Et samarbejde, hvor Færøerne er et selvstændigt land, hvor der er klare linier mellem parterne,

og hvor det ikke som nu er den danske skatteyder, der skal betale for velfærd på Færøerne. (sitat enda)

Tað sum danskir politikarar fáa at vita í brævi frá landsstýrinum, er helst tað sama, sum Javnaðarflokkurin hevur fingið sum upplegg á “**kaffifundunum**”, tí óhugsandi er, at eitt verður sagt her og annað har.

Undirritaði hevur fyrr víst á, at málið hjá landsstýrinum kann náast, um bert tráanin eftir at fáa **sett dato á**, nær eftirkomarar okkara eru førir fyri at standa á egnum beinum, **verður sløpt**.

Munurin á hvat landstýrið vil, og hvat Javnaðarflokkurin vil, er ofta lýstur.

Hvussu ofta hevur Javnaðarflokkurin ikki sagt at: flokkurin síðan 1981 hevur haft ætlanir um at gera munandi broytingar í ríkisrætt-

arligr viðuskiftunum, og at skifta út heimastýrislógna við eina sjálvstýrislóg, tí galdandi heimastýislog leggur avmarkingar fyri menningini av føroyskum sjálvstýri. Viðuskiftuni eru ógreið í okkara ríkisrættarligu støðu,serliga hvat ábyrgdarplasingar viðvíkur. Bert hesar fáu útsagnir Javnaðarflokksins átti at verði “gloypibiti” hjá núverandi samgongu fyri einum samstarvið.

Javnaðarflokkurin skal um vikuskifti hava landsfund - helst eisini um ríkisrættarlígu stöðuna.

Eitt er klettfað, Javnaðarflokkurin hevur, og hevur leingi haft eina meining, um ríkisrættarlígu stöðu Føroya, so tað er nokk ikki tí landsfundur júst skal haldast nú.

Sitat úr sjávtýrislóg Javnaðarflokksins

Hetta vil Javnaðarflokkurin á sjálvstýrisleið

Javnaðarflokkurin ásannar, at samstundis sum kósin úer sett móti politiskum sjálvstýri, gerst tað uppafur meira neyðugt, at Føroyar ikki verða avbyrgdar við at avsgia sær samstarvsmøguleikar. Vit hava brúk fyri altjóða samstarvi, og vit hava brúk fyri norðurlensdskum samstarvi. Men serliga hava vit brúk fyri tí samstarvi, sum ríkisfelagsskapur er karmur um:

Í ríkisfelagsskapi hava føroyingar í dag stórar ítøkiligar fyrimunir á t.d. útbugvingarøkinum, sjúkráhus- og heilsuøkinum annars, tí sosiala økinum, tí fyrisingarlíga økinum, arbeiðsmarknaðarøkinum, uttanríkisøkinum, tí tøknilíga økinum og tí mentunarlíga økinum. At avsgia

okkum samstarv í ríkisfelagsskapi er at avsgia okkum tann sjálvsagða rættin til hesar fyrimunir.

Javnaðarflokkurin ásannar, at tað verður við eitt strævið og tógvið stríð at vinna Føroyum búskaparlígt sjálvbjargni við einum minskandi ríkisstuðuli, samstundis sum vit ikki bert skulu varðveita, men eisini framvegis skulu menna tað føroyska velferðarsamfelagið. Tí hava vit brúk fyri tí tætta samstarvi, sum kann fáast í ríkisfela ógsskapi. Eisini fyri at eiga møguleikan at finna serstakar loysnir, tá umstøðurnar ikki eru okkum til vildar.

Javnaðarflokkurin vil fremja hetta samstarv í einum broyttum og meira rúmsáttum ríkisfelagsskapi millum sjálvstøðug og javnbjóðis lond.

Javnaðarflokkurin ásannar, at eingin er betur førur fyri at avgera, hvat er gott fyri føroyingar, enn føroyingar sjálvir. (sitat endað)

Júst hetta, at føringar sjálvir eru førir fyri at siga nær vit eru sjálvbjargnir, er avgerðandi. Tí eingin skal siga Javnaðarflokkinum, at núsitandi landstýrið hevur so **profetiskar gávur**, at teir vita nær tað hendir, nei tað vita okkara eftirkomarar júst tá — og kunnu taka stöðu til tað - júst tá.

Hvat stendur í loyniliga skjalinum í Uttanlandsnevndini er ikki okkara borð (enn). Men vit kunnu á landsfundinum spyrja okkara formann, um hann heldur, at **okkara sjálvstýrisuppskot** livir upp til tað, sum landstýrið vil, **gerð tað ikki tað, so eru vit ikki við, ikki tí tað er loyniligt, men tí tað ikki er Javnaðarflokksins politikkur**.

Birgir Waag Høgenesen

Havnin segði nei

Býráðið í Havn verður ikki partur av ætlanum Landsbankans um endurfíggan av kommunuskuldini

hevur sýnt stóran solidaritet í spurninginum viðvíkjandi kommunuskuldini.

Hansara fatan var tó, at føroysku kommunurnar nú vóru somikið væl fyri, at tær sjálvar megna at fáa neyðugu fíggingina, og at tað tiskil ikki var neyðugt við eini endurfíggingarættlan.

Tinnitus er einsligt brek

Felagið fyri hoyribrekað savnar eisini tey, ið líða av tinnitus

Ein stórus partur av fólkunum plágast av sjóðan ella dunið fyri oyrunum. Fyribrigðið verður rópt »tinnitus«, og tað er ein sannroynd, at mong menniskju eru so hart rakt av hesum breki, at tað ávirkar alla teirra tilveru. Ofta føla fólk seg ógvuliga einsamøll við hesum, tí ilt er at fáa onnur at skilja, hvussu trupult tað kann vera at hoyra ljóð inni í høvduinum dag og nátt - altíð. Væl at merkja eitt ljós, sum onnur ikki hoyra

og sum ikki kann mátaast. Serliga tey, ið arbeiða í nógvum gangi og tey ungu, sum lurtar eftir hörðum tónleiki, eru útsett fyri at fáa tinnitus. Og vert er at hava í huga: tá hoyrnir er skadd, so vendist ikki aftur. So er hon skadd fyri lívið.

Felagið fyri hoyribrekað savnar eisini tey, ið líða av tinnitus. Vit hava fyrr skipað fyri tiltøkum í hesum sambandi. Men nýggj fólk koma til alla tíðina, sum kenna seg einsamøll við

breki sínum. Tí skipa vit leygardagin 26. februar fyri einum evnisgeið um tinnitað øllum teimum, ið líða av tinnitus og avvarðandi teirra. Tiltakið fer fram í MBF-húsinum í Havn frá kl. 10 til 15. Ætlanin er at kunna um tinnitus frá ymiskum síðum og luttakarnir fáa eisini høvið til at siga frá, hvussu tey uppliva brekið. Nakrir av limum felagsins fara at leggja fyri. Oyrnaleknir og eudiologiassistenturin

verða við. Fysioterapeuturin Unn Dimon fer at tosa um avspenning í samband við tinnitus. Á middegi verður døgurði. Øll eru vælkomn til hendan evnisdag, tó krevst tilmelding í seinast alagi mikudagin 23. feb. á tlf. 421144 ella tlf. 313320. Kostnaður fyri dagin 50 kr. Sí eisini lýsing í »Lýsingartorginum«. Tinnitus er einsligt brek - kanska verður tað lættari, tá tú veitst, hvussu onnur klára at liva við tí.